

Rigsanklageren kan paalægge en Overanklager at overtage i det hele eller for en Del det offentlige Anklagerhverv i en Sag, som hører under en anden Overanklagers Forretningskreds.

Det paahviler Overanklagerne at gøre Indberetning til Rigsanklageren, naar tvivlsomme eller særdeles vigtige Spørgsmaal opstaa i de Sager, som de behandle.

Overanklagernes Medhjælpere ere beføjede til efter Paalæg af Overanklageren eller, i Tilfælde af dennes Forhindring, uden Paalæg at foretage enhver Embedshandling, som hører under Overanklagerens Virkekreds.

§ 695.

De ved Sø- og Handelsretten og Underretterne ansatte *Anklagere* have efter Paalæg af Overanklageren at udføre Sager for disse Retter.

Kapitel 62.

Paatalen.

§ 696.

Retterne træde i de under denne Lov hørende Sager kun i Virksomhed ifølge Begæring af nogen, hvem Ret til Paatale tilkommer, for saa vidt ikke Undtagelse er særlig hjemlet, jfr. §§ 785 og 796.

§ 697.

Forfølgning kan frafaldes, saa længe ikke Dom er afsagt eller henholdsvis Nævnningernes Erklæring afgiven. Frafaldes Paatale, efter at Domsforhandling er begyndt, afsiger Retten Frifindelsesdom. Naar ellers en begyndt Forfølgning frafaldes, udsteder Retten paa Forlangende et skriftligt Vidnesbyrd herom.

§ 698.

Paatalen tilkommer efter de nedenstaaende Regler Overanklageren, Politimesteren, særlige Forvaltningsmyndigheder og private.

§ 699.

I alle Sager, hvis Forfølgning ikke er henvist til Politimesteren eller private (§§ 700 og 704), tilkommer det Overanklageren at paatale for den dømmende Ret. Forfølgning ved Undersøgelsesret rejses i saadanne Sager af Politimesteren, medmindre Overanklageren undtagelsesvis overtager Forfølgningen overensstemmende med Reglerne i Kapitlerne 71 og 72. Politimesteren kan i disse Sager kun frafalde Forfølgning med Overanklagerens Samtykke.

§ 700.

Politimesteren tilkommer det at rejse Tiltale for Underretten, henholdsvis Sø- og Handelsretten i de nedennævnte Sager, for saa vidt disse ere Genstand for offentlig Paatale (Politisager), nemlig:

1) Sager angaaende Forseelser, for hvilke Loven ikke hjemler anden Straf end Formuestraf, simpelt Fængsel, Tvangsarbejde, Ris eller Fortabelse af en Næringsret, dog med Undtagelse af de i Straffelovens §§ 129, 130, 3die Stykke, 208 og 209 omhandlede Lovovertrædelser;